A°. 1844. | WOENSDAG DEN 17den JANUARIJ. | N°. 8.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Schutterij van Paramaribo.

TWEEDE OPROEPING.

De *Commissie van Inschrijving en Vrijstelling* voor- en van de Schutterij, roept bij dezen op, alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den *1e. dezer*, den vollen ouderdom van *achttien* jaren bereikt hebben en hun *vijftigste* nog niet zijn ingetreden, welke niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al, dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van zoodanige, welke volgens art. 3 van het Reglement voor de Schutterij, gearresteerd den 31 December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke *Finale Vrijstelling* van de Commissie, voorzien zijn.

Zij zal deze zitting continueren in het lokaal van de Burger-Hoofdwacht aan den Plein *Oranjetuin*, van 's morgens 9 tot 12 uren, op Dingsdag den 23sten dezer, voor dezulken welke om wettige redenen verhinderd waren, op de eerste oproeping te compareren.

De voor de Commissie verschijnenden, zullen de Letter en het Nummer hunner woonplaats, en den naam der Straat, moeten opgeven.

Paramaribo, den 15 Januarij 1844.

Namens de Commissie voornoemd,

H. BENJAMINS.

Secretaris.

VENDU:

(2642) Van een HUIS en *ERF* en van *SLAVEN en GOEDEREN*, aan het Departement der onbeheerde *Boedels*, des namiddags ten 4 uren.

Paramaribo den 17 Januarij 1844.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Aanstaande Zaturdag den 20 dezer, des morgens ten *zes* uren, zal de gewone Exercitie met de BRAND-SPUITEN, plaats vinden; zullende de Brandmeesters, Onderbrandmeesters en verdere werklieden, ten *half zes* uren present moeten zijn aan het locaal der Spuit, waartoe zij behooren.

Paramaribo, den 16 Januarij 1844.

De Opper-Brandmeester,

H. G. ROUX.

(1868) De Exploiteur bij het Geregtshof in *Suriname*, zal op Vrijdag den 19den Januarij 1844, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Buren Straat*, La. D. No. 121 nieuwe wijk en La. D. No. 698 oude wijk; aankomende W. F. van BEAUDEWIN.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Heeren Straat*, La. A. No. 89, aankomende R. J. GOLLENSTEDE.

Paramaribo, den 16 Januarij 1844.

T. M. SCHOTBORGH.

(2717) *SEQUESTERS*, van de Plantaadje *Fauquenburg*, bieden bij publieke inschrijving te Koop aan:

31 vaten SUIKER.

waarvan de Inschrijvings-Billetten ter Griffie van het Geregtshof zullen worden aangenomen tot Dingsdag den 23sten dezer, des morgens ten *half negen* ure, en als dan geopend worden, ten overstaan van Heeren Gecomtteerden uit den Hove.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde; zal de Suiker binnen *veertien* dagen na de toewijzing, voor rekening en risico van den Kooper moeten worden afgehaald.

Paramaribo den 16 Januarij 1844.

(2723) *SEQUESTER* der Plantaadje *Hildersheim*, biedt bij publieke inschrijving te Koop aan:

p. m. 3500 ℔ heele } *KOFFIJ*,
» » 600 » gebroken }

waarvan de inschrijvings billetten ter Griffie van het Geregtshof zullen worden aangenomen tot Dingsdag den 23sten dezer, des morgens ten *half negen* ure, en als dan geopend worden, ten overstaan van Heeren Gecommitteerden uit den Hove.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde; zal de Koffij binnen *veertien* dagen na de toewijzing voor rekening en risico van den Koper moeten worden afgehaald.

Paramaribo den 16 Januarij 1844.

In-Officieel Gedeelte.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 13den dezer, het Schip West-Indien, Kapt. T. D. Lieuwen, van Amsterdam; hebbende 61 dagen reis; Passagiers: J. L. Meijburg en C. de Vriend.

Den 14den, de Nd. Am. Brik Amazon, Kapt. E. Babson, van Glouchester, hebbende 24 dagen reis.

Idem, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. J. A. Williams, van Demerary, hebbende 7 dagen reis; Passagier: W. P. Latorff.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

Uittreksels uit de Hollandsche Couranten.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM.

Eergisteren gaven wij het uittreksel uit eenen brief van Boston in Amerika, bij welken ten behoeve van zoogenaamde Landverhuizers mededeeling gedaan wordt van het bestaan eener maatschappij, die uit deernis met het lot van de meesten hunner, belangeloos op zich genomen heeft, hen van den best mogelijken raad en onderrigt te voorzien. De menschlievende schrijver gaat in den verderen loop van dien brief (hoezeer waarschuwende, dat het beste onderrigt op de plaats zelve, en op den tijd wanneer men het noodig heeft, gegeven kan worden) voort met eenige aanwijzingen en waarschuwingen te geven, die op den duur en alvorens de verhuizer Amerika bereikt heeft van nut voor hem kunnen zijn. Ook hierin tot het weldadig oogmerk van dien menschenvriend wenschende mede te werken, achten wij wel te doen, dit gedeelte van zijnen brief al mede, zoo veel in ons is, publiek te maken.

»Er zijn echter (dus vervolgde hij) zekere algemeene bedenkingen, toepasselijk op alle tijden, en welke aan de overweging van hen die voornemens zijn hun land te verlaten, behoorden voorgesteld te worden. Ons land is een land van zwaar werk; en niemand, wiens onderhoud van zijnen dagelijkschen arbeid afhangt kan hopen hier te zullen slagen, ten ware hij besloten heeft, ijverig, onvermoeid, vroeg en laat te werken. Er is geen land minder geschikt voor hen, die te huis op hun gemak geleefd hebben en die herwaarts komen, aan werken ongewoon en hopende, eene ligte en aangename bezigheid in onze steden te vinden. Zoodanig slag van lieden als klerken, kopiisten en rekenaars, welke ook hun toestand te huis moge geweest zijn, kunnen denzelven met geene mogelijkheid verbeteren door hier te komen. De tegenwoordige behoefte aan zulk eenen arbeid staat er nergens in evenredigheid met den toevloed van arbeiders. De eenige lieden, die te allen tijde met eenige verwachting op goeden uitslag gedachten van verhuizing herwaarts kunnen onderhouden, zijn landlieden, die een klein kapitaaltje bezitten, handwerklieden en dagloonders. Op het tegenwoordig oogenblik echter kunnen landlieden alleen redelijke hoop voeden om te slagen.

»Ongetwijfeld bestaat er een heerschend verkeerd begrip omtrent de behoefte aan arbeiders hier te lande. Het dagloon, vooral in onze steden, kan misschien hoog voorkomen; maar neemt men de omstandigheden in overweging, dan verschilt het minder, dan men zich gewoonlijk verbeeldt, van de gewone loonen, die elders betaald worden. De arbeid levert hier te land onbetwistbaar meer uit: hij, die laat arbeiden, krijgt in hetzelfde getal uren meer gedaan, en de arbeider werkt vroeger en later op den dag. De beweging der nijverheid gaat stil en met kracht te werk: men moet al zijn' tijd, vlijt en denkkracht besteden aan den arbeid, dien men op zich genomen heeft. Kapitein *Barclay* maakt, in een verslag van het bezoek, nu laatstelijk door hem in dit land afgelegd, de aanmerking, dat, hoezeer de geldelijke loonen, welke de boeren-arbeiders hier te lande genieten, hooger zijn, dan in zijn land, zoodanig arbeider nogtans ook langer en harder werkt en in de daad voor dezelfde hoeveelheid werk weinig meer ontvangt. Zoo lang dus de buitenlandsche arbeider dienzelfde gewone maat niet bereikt heeft, kan hij in geene mededinging treden met hen, die daaraan gewoon zijn, of het moest zijn in het geval, dat de behoefte van werklieden zoo groot wierd, dat de werkgever geen' keus meer had, iets dat verre is van tegenwoor-

dig het geval te zijn. Niet overbodig is het, te dezer gelegenheid eene andere bron van wanbegrip te dezen opzigte aan te wijzen. Men zegt b. v. misschien aan een Ierschen daglooner, dat hij, hier komende, negen schellingen daags voor zijn werk ontvangen zal. Natuurlijk denkt hij, dat men hierdoor de Engelschen schelling verstaat, die in onze munt met ongeveer 24 centen (namelijk van honderd in den dollar) gelijk staat, en dat dus zijn loon meer dan twee dollars daags bedragen zal. Hier gekomen, bevindt hij, dat die zelfde 2 schellingen in waarde verschillen naar het deel des lands, waar hij zich bevindt. In Nieuw Engeland is die waarde bijna een vierde minder dan de Engelsche schelling, te weten ongeveer 17 centen; in Pennsylvanie tusschen de 13 en 14; terwijl zij te Nieuw-York tot 12½ cent vermindert. Zoodat, bijaldien de berigtgever door onoplettendheid, of met oogmerk om te misleiden, het woord schelling zonder verdere opheldering gebruikt, hij misschien den Nieuw Yorker schelling bedoelen kan en aldus de twee dollars tot weinig meer dan een enkelen versmelten.

» Binnen weinige laatstverloopene jaren hebben oorzaken, diep en algemeen in hare werking, eene buitengemeene drukking op al de takken onzer nijverheid geoefend. Vele onzer Staten zijn door den belemmerden toestand hunner geldmiddelen gedwongen geworden, uitgestrekte ondernemingen van inwendige verbetering, die nog onlangs ijverig voortgezet werden en aan verscheiden duizenden van arbeiders werk verschaften, te laten varen. Om gelijke redenen zijn eene menigte van onderscheiden soortgelijke ontwerpen, door enkele personen of bijzondere vereenigingen begonnen, gestaakt geworden. De behoefte aan arbeiders, door zoodanige ondernemingen te weeg gebragt, is op zich zelve reeds van tijdelijken aard, en wanneer het doel der buitengewone inspanning bereikt is, keeren de daaraan bezig geweest zijnde personen trapsgewijs tot de gewone kanalen van nijverheid terug. Maar het plotseling daarlaten dier ondernemingen, heeft groote massa's van werklieden op eenmaal van werk ontbloot, en deze lieden hu, met een ongeduld en drift, door hun lijden aangeprikkeld, uit, om elke gelegenheid aan te grijpen, die hun het uitzigt op werk kan bieden. Hunne bekendheid met het land en deszelfs inwoners levert hun bij deze pogingen voordeelen, welke de vreemdeling niet bezit. Menigmaal zijn wij ooggetuigen van het lijden van brave en nijvere menschen, die altijd te voren hunne gezinnen met gemak en in eenen staat van welvaart onderhouden hadden, doch thans vruchteloos, voor welken prijs dan ook, arbeid zoeken. En zelfs de landbouwer is aan dit kwaad, dat andere klassen drukt, niet geheel ontkomen. Met eene verminderde markt voor het overschot van hetgeen hij voortbrengt, kan hij ook minder arbeiders te werk stellen, en heeft er althans geene meerdere noodig; zoodat de hoop van buitenlanders, om in dit vak gebezigd te worden, ter naauwernood beteren grond heeft dan in eenig ander. Dezelfde algemeene bedenkingen zijn met gelijke kracht toepasselijk op het werk van den ambachtsman. Van hen, die herwaarts komen, geeft verre het grootste gedeelte den vurigen wensch te kennen, om naar hun te over haast verlaten vaderland terug te keeren. Onder zoodanige omstandigheden wordt het pligt, een iegelijk te vermanen, wel te overwegen, alvorens hij eenen stap doet, die meestal onherroepelijk is, te overwegen, welke zijn toestand zijn zal wanneer hij dit land bereikt heeft, waar hij zich misschien bevinden zal zonder middelen, zonder huis, zonder vrienden in staat om hem te helpen, zonder gelegenheid om zijn dagelijksch brood met zijnen dagelijkschen arbeid te verdienen; te aarzelen, alvorens hij eenen onaangenamen toestand met eenen nog droeviger, met eenen hopeloozen verwisselt. Er zijn tijden, waarin een werkman wèl doet, met herwaarts te komen: thans is het geval geheel anders.

» De klasse van landverhuizers, die de middelen om land te koopen met zich brengt, is natuurlijk aan deze verlegenheden niet blootgesteld; maar ook zij zijn soms in het geval, door de uitwerkselen van te leur gestelde hoop te lijden; en dit is in geenen deele te verwonderen. De oude wereld biedt geene tooneelen aan als die, welke zij hier staan te ontmoeten. Wanneer zij de plaats hunner bestemming bereiken, zullen zij een gematigd klimaat en een grond van voorbeeldelooze vruchtbaarheid vinden; maar op dien grond wast niets dan het wilde gras der uitgestrekte weilanden, of de boomen des wouds, zij liggen misschien ver verwijderd van alle markten, en eenen tijd lang kunnen zij geheel gescheiden zijn van alle zamenleving en van hetgeen de zamenleving verschaft. Zij, die van het vaste land van Europa komen, waar zij gewoon geweest zijn in digt bevolkte dorpen, te midden van vrienden en buren te wonen, behooren onderrigt te worden, dat het nieuwe verblijf voor hen niet zonder onaangenaamheden en ontberingen zijn zal; dat zoo zij onvoorzigtiglijk hunne woning aan de welige oevers der rivieren, liever dan op de hooger liggende en minder vruchtbare oorden opslaan, zij blootstaan zullen aan de ziekten, te weeg gebragt door de uitwasemingen van natte en rottende plantenstoffen; en dat, zelfs op de gunstigst gelegene plaatsen, bijaldien zij, in hunne drift om hun land te ontginnen, verzuimen behoorlijke inrigtingen tot huisvesting en gemak te maken, ziekelijkheid, onmisbaar het gevolg van dit verzuim zal wezen. Zij moeten niet verwachten de voordeelen te zullen genieten, welke elders verdeelde arbeid verschaft. Het meest van hetgeen zij noodig hebben, moeten hunne eigene handen hun verschaffen. Weinig kan men er koopen en nog minder huren. Hunne naburen, indien zij naburen vinden, zullen zoo zeer door hunne eigene aangelegenheden bezig gehouden worden, dat zij weinig oplettendheid aan die van anderen kunnen besteden. Middelen van godsdienstig onderwijs, ja van onderwijs in het algemeen, worden er in de kindschheid der nieuwe nederzetting, niet gevonden. Omstandigheden, als deze steeds vooruit te zien en zullen door hen, die ze verduren moeten ernstig genoeg gevoeld worden.

» Sommige dier nadeelen kunnen door voorzigtigheid vermijd, andere door tijdsverloop verbeterd worden. Kiest men zijne woonplaats met oordeel, en neemt men zoodanige voorzorgen, als het gezond verstand aanraadt, maar onbehoedzaamheid versmaadt, alsdan zal het gevaar van ziekten zeer verminderen, zoo niet geheel verdwijnen. Het eenzaam verblijf zal door gezellige banden vervrolijkt worden. In onze streken zien jaren de veranderingen gebeuren, waartoe elders eeuwen noodig zijn. Reeds terstond kan de verhuizer uit zijn eigen grond, welks rijkdom onuitputbaar is, erlangen al wat zijn onmiddelbare nooddruft vereischt; het is slechts door te veel te verwachten, dat menig een zijn leven verbittert en hem tot een last doet worden. Konden zij vooruit onderrigt worden van de omstandigheden, waarmede hun nieuwe toestand in een vreemd land verzeld moet gaan, alsdan zouden zij van den last ontheven zijn, die hen thans meestal het ergste drukt, die namelijk van teleurgestelde hoop, en weder op hun nieuw ingeslagen levenspad met kloekmoedigheid en vertrouwen voorttreden. Door zich in huisgezinnen, verwant- of gezelschappen te vereenigen, zouden zij die besloten hebben, van land te verwisselen, de hoofdbron van levensgeluk met zich voeren, gemeenschappelijke belangneming en onderling medegevoel.

» Zoodra de verhuizer hier te lande aankomt, behoort hij onverwijld naar de plaats van zijne bestemming voort te reizen, of zonder tijdverlies bepalen, indien hij dit niet reeds gedaan heeft, welke die plaats zal zijn. Zich aanmeldende aan het kantoor onzer maatschappij, of van soortgelijke maatschappijen in andere steden, kan hij berigt ontvangen nopens de meestverkieselijke wegen en in staat gesteld worden, zich te vrijwaren tegen de kunstgrepen dergenen, die door eigenbelang genoopt mogten worden om hem te misleiden. Is hij in onzekere, welken Staat, of welk deel van eenen Staat hij behoort te verkiezen, kan zijne keus door hunne ervaring verlicht worden. Het is waar, de maatschappij kan hem alleen met onderrigt en raad ten dienste staan, maar het eerste zal en de andere belangeloos wezen, en van beide kan voor den vreemdeling der waarde zijn."

ADVERTISSEMENTEN.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ
VAN
Weldadigheid.

*** VERGADERING van *HOOFDBESTUURDERS* en *BESTURENDE LEDEN* op Dingsdag den 23sten Januarij 18.. des avonds ten 7½ ure, in de Zaal van de Loge *Concordia.*

☞ *Bij het Hoofdbestuur bepaald, zijn om voortaan bij de maandelijksche Vergaderingen, de* LEDEN *der Maatschappij, zoo van het mannelijke als van het vrouwelijke geslacht, toe te laten:*

Zoo wordt zulks bij deze ter kennis van H. E. kennis gebragt, met vriendelijke uitnoodiging, die bijeenkomsten met hunne tegenwoordigheid wel te willen vereeren.

De Algemeene Secretaris,
H. J. RAATGEVER.

(2713) De ondergeteekende verzoekt nogmaals vriendelijk om zijnen naam te leveren, dan op door hem eigenhandig onderteekend *requisiet.*

Paramaribo, den 16 Januarij 1844.
J. F. MEIJER Fcz.

(2720) Naar *Barbice*, en *Demerary* zal in den loop der aanstaande week vertrekken, de met een van Assurantie voorziene Engelsche Schoener *Guiana*; over Vracht en Passage adresseren bij

DE JONGE & Co.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het Schip de Snelheid, Kapt. J. J. Gort. Adres bij J. Gisius. — Sluit medio Februarij.

Het Schip de Drie Broeders, Kapt. H. Hubert. — Adres bij J. Gisius.

Het Schip Elize, Kapt. A. T. Oosterloo. Adres bij H. Degenhard.

Het Schip Eliza, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Josua Lyon.

Het Schip Astrea, Kapt. J. A. de Lang. Adres bij J. L. Gellée.

Het Schip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers. Adres bij J. L. Gellée.

Het Schip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.

Het Schip Harmonie, Kapt. C. A. Schonberg. Adres bij J. F. Favereij.

Het Schip Vriesland, Kapt. C. van der Veer. — Adres bij van West en de Hart.

VIA SARAMACCA NAAR AMSTERDAM.

Het Schip Adolph Frederik, Kapt. G. Zwanenburg. — Adres bij J. M. Samson.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.